

- przeprowadzenie kolejnej kontroli podatkowej, równoległe z postępowaniem karnym prowadzonym przeciwko oskarżonemu podatnikowi, dotyczącym odpowiedzialności za przestępstwo uchylania się od opodatkowania, w ramach której na oskarżonego podatnika nałożono dodatkowe zobowiązania podatkowe zarówno w odniesieniu do okresu, jak i do kwoty już oddanej do dyspozycji organów państwowych w toku postępowania przygotowawczego, w przypadku, gdy decyzja w przedmiocie skargi administracyjnej wniesionej na akty wydane w związku z kontrolą została zawieszona do czasu zakończenia postępowania karnego;
 - zakończenie postępowania karnego w pierwszej instancji wyrokiem skazującym oskarżonego, w którym nakazano mu między innymi zapłatę, w ramach odpowiedzialności solidarnej, całej kwoty, która w toku postępowania przygotowawczego została ustalona jako należna od wszystkich oskarżonych, mimo iż dany podatnik został obciążony jedynie częścią tej kwoty, zapłaconą już przez niego; oraz w jakim stopniu całość tych sytuacji, rozpatrywanych łącznie, jest nadmierna w stosunku do danego podatnika?
- 2) Czy zgodne z zasadami prawa Unii w ogóle, a w szczególności z zasadą *ne bis in idem*, w okolicznościach takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego, nawet jeżeli celem jest zapewnienie poboru zobowiązań finansowych należnych na rzecz państwa oraz zwalczania oszustw, jest zachowanie władz państwowych polegające na nieuwzględnianiu, z podatkowego punktu widzenia, płatności dokonanej, zanim sankcje administracyjne i karne stały się prawomocne, biorąc pod uwagę, że płatność pokrywa część obowiązku podatkowego nałożonego na danego podatnika?
- 3) Czy w świetle odpowiedzi na pytanie [pierwsze] i [drugie] powyżej prawo Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, które nie uznają za równoważną z poborem podatku sprzecznym z prawem Unii [...] sytuacji, gdy podatnik naprawił wyrządzoną w wyniku przestępstwa szkodę w toku postępowania przygotowawczego, aby uzyskać obniżenie kary o połowę, w braku tytułu wierzytelności podatkowej pochodzącego od organów właściwych do jego wystawienia lub prawomocnego wyroku sądu wydanego w postępowaniu karnym, zaś w ramach kontroli podatkowej organy podatkowe nałożyły na podatnika dodatkowe zobowiązania podatkowe zarówno w odniesieniu do okresu, jak i do kwoty już oddanej do dyspozycji organów państwa, a podatek został pobrany bezpodstawnie od chwili zapłaty i do czasu ustalenia obciążenia podatkowego na podstawie tytułu wierzytelności podatkowej lub prawomocnego wyroku wydanego w postępowaniu karnym?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 18 stycznia 2019 r. — AT/Pensionsversicherungsanstalt

(Sprawa C-32/19)

(2019/C 131/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AT

Strona pozwana: Pensionsversicherungsanstalt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracownicy, którzy w momencie zakończenia pracy osiągnęli wiek, ustanowiony prawem państwa zatrudnienia, uprawniający do emerytury, musieli pracować co najmniej przez poprzednie dwanaście miesięcy i zamieszkiwać w państwie zatrudnienia nieprzerwanie przez okres przekraczający trzy lata, aby nabyć prawo stałego pobytu przed upływem okresu pięciu lat?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy na podstawie art. 17 ust. 1 lit. a) przypadek pierwszy dyrektywy 2004/38/WE pracownikom najemnym przysługuje prawo stałego pobytu, jeżeli podejmują pracę w innym państwie członkowskim w momencie, w którym można przewidzieć, że do osiągnięcia ustawowego wieku emerytalnego będą ją mogli wykonywać stosunkowo krótko, a ze względu na niskie dochody po zakończeniu pracy będą w każdym razie zdani na korzystanie z systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2019 r. — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Sprawa C-47/19)

(2019/C 131/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HA

Strona przeciwna: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie kształcenia powszechnego lub wyższego w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) obejmuje również nauczanie surfingu i żeglarstwa? Czy wystarczające jest, że takie zajęcia oferowane są co najmniej w jednej szkole lub na jednej uczelni wyższej państwa członkowskiego?
- 2) Czy dla zakwalifikowania danych zajęć jako kształcenia powszechnego lub wyższego w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) i j) dyrektywy VAT konieczne jest, żeby były one uwzględniane przy przyznawaniu ocen, czy wystarczy, że kurs surfingu i żeglarstwa odbywa się w ramach wydarzenia organizowanego przez szkołę lub uczelnię wyższą, np. wycieczki klasowej?